

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/565/WPZiB

z dnia 21 września 2010 r.

w sprawie doradczo-pomocowej misji Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa Demokratycznej Republiki Konga (EUSEC RD Congo)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy wspólnego działania 2005/355/WPZiB ⁽¹⁾ Unia Europejska (UE) prowadzi od dnia 2 maja 2005 r. misję doradczo-pomocową w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa Demokratycznej Republiki Konga (EUSEC RD Congo). Aktualny mandat misji został określony we wspólnym działaniu 2007/709/WPZiB ⁽²⁾ i wygasa dnia 30 września 2010 r.
- (2) Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa skierował w dniu 27 lipca 2009 r. do prezydenta Demokratycznej Republiki Konga pismo, w którym wypowiedział się w sprawie dalszego zaangażowania UE. W ślad za tym pismem dostosowano mandat misji od dnia 1 października 2009 r. Po otrzymaniu pisma władze kongijskie opracowały program działań, który w dniu 21 stycznia 2010 r. podpisali minister obrony i kombatantów oraz szef misji EUSEC RD Congo.
- (3) W roku 2005 przyjęto konstytucję trzeciej republiki kongijskiej, a w roku 2006 przeprowadzono w Demokratycznej Republice Konga wybory; oznaczały one zakończenie procesu transformacji i pozwoliły sformować w roku 2007 rząd, którego program przewiduje m.in. kompleksową reformę sektora bezpieczeństwa, wypracowanie koncepcji krajowej, a także priorytetowe działania reformatorskie dotyczące policji, sił zbrojnych oraz wymiaru sprawiedliwości. Władze kongijskie opracowały plan trzyetapowej reformy kongijskich sił zbroj-

nych przewidzianej na lata 2009–2025 (który to plan został zatwierdzony przez prezydenta republiki pod koniec maja 2009 roku, a w dniu 26 stycznia 2010 r. – zaprezentowany przedstawicielom społeczności międzynarodowej) oraz podjęły się koordynacji działań różnych podmiotów wspierających reformę sektora bezpieczeństwa, co dowodzi, że władze kongijskie zainteresowane są wdrożeniem tej reformy na szczeblu operacyjnym.

- (4) Organizacja Narodów Zjednoczonych potwierdziła w kilku rezolucjach Rady Bezpieczeństwa swoje poparcie dla transformacji i dla reformy sektora bezpieczeństwa; obecnie prowadzi w Demokratycznej Republice Konga swoją misję (MONUSCO), która koncentruje się na utrzymaniu pokoju na wschodzie kraju oraz na umocnieniu pokoju w całym państwie. W dniu 28 maja 2010 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję 1925 (2010), w której przedłużyła mandat misji MONUC do dnia 30 czerwca 2010 r., przekształcając ją od dnia 1 lipca 2010 r. w misję ONZ na rzecz stabilizacji w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) i pozwalając tej misji wspierać – w ścisłej współpracy z innymi partnerami międzynarodowymi – działania władz kongijskich na rzecz umocnienia i zreformowania instytucji bezpieczeństwa.
- (5) UE nieprzerwanie wspierała reformę sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga (wsparcie to stanowi część szerszego zaangażowania UE, które ma na celu wspieranie rozwoju i demokracji w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich), dbając o propagowanie polityki zgodnej z prawami człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym, normami demokratycznymi oraz zasadami dobrych rządów, przejrzystości i poszanowania praworządności.
- (6) W dniu 14 czerwca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2009/329/WPZiB zmieniającą i przedłużającą wspólne działanie 2007/405/WPZiB w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, mającej odniesienie do wymiaru sprawiedliwości w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL RD Congo) ⁽³⁾ o kolejne 3 miesiące.

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2005/355/WPZiB z dnia 2 maja 2005 r. w sprawie misji doradczej i pomocowej Unii Europejskiej w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. L 112 z 3.5.2005, s. 20).

⁽²⁾ Dz.U. L 246 z 18.9.2009, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 15.6.2010, s. 11.

- (7) Aby poprawić koordynację, spójność i komplementarność działań UE w Demokratycznej Republice Konga, a równocześnie maksymalnie wykorzystać nową strukturę instytucji europejskich, należy lepiej skoordynować działania UE między obiema misjami, między podmiotami europejskimi w Demokratycznej Republice Konga oraz między Brukselą a Kinszą.
- (8) W dniu 11 sierpnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/440/WPZiB⁽¹⁾ przedłużającą mandat Roelanda VAN DE GEERA jako specjalnego przedstawiciela UE w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich.
- (9) W dniu 29 lipca 2010 r. Rada zatwierdziła koncepcję zarządzania kryzysowego dotyczącą zaangażowania misji w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na rzecz reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga.
- (10) Celowe jest, aby w projekcie wzięły udział państwa trzecie, zgodnie z ogólnymi wytycznymi Rady Europejskiej.
- (11) Obecna sytuacja Demokratycznej Republiki Konga pod względem bezpieczeństwa może się pogorszyć, co mogłoby narazić na poważny szwank proces umacniania demokracji, praworządności i bezpieczeństwa w skali międzynarodowej i regionalnej. Stałe zaangażowanie UE pod względem wysiłków politycznych i zasobów przyczyni się do ugruntowania stabilności w regionie,
- kongijskie w planie reformy kongijskich sił zbrojnych i powtórzonych w programie działania misji, w tym misja ma:
- nieść stałe wsparcie na szczeblu strategicznym;
 - wspierać konsolidację administracji oraz tworzenie systemu zarządzania kadrami w oparciu o trwające prace;
 - wspierać modernizację logistyki;
 - wspierać ponowne uruchomienie systemu szkoleniowego, zwłaszcza dla kadr kierowniczych, pomagając m.in. w projekcie dotyczącym szkoły administracji i akademii wojskowej w Kanandze oraz w analizach dotyczących szkoły logistyki w Kinszasie;
 - kontynuować w miarę możliwości działania związane ze zwalczaniem bezkarności w dziedzinie poszanowania praw człowieka, zwłaszcza jeżeli chodzi o przemoc seksualną.
2. Misja doradza państwom członkowskim oraz koordynuje i ułatwia – pod ich zwierzchnictwem – realizację ich projektów wpisujących się w działalność misji i pomagających osiągać jej cele.

Artykuł 3

Struktura misji i jej rozlokowanie

1. Kwatera główna misji znajduje się w Kinszasie i mieści:
- kierownictwo;
 - sekcję wsparcia administracyjno-logistycznego;
 - sekcję ekspertów w dziedzinie obronności, którzy mają wspierać i instruować Kongijczyków w prowadzeniu konkretnych projektów administracyjnych, kadrowych, logistycznych i szkoleniowych;
 - sekcję doradczo-pomocową, w tym doradców rozlokowanych na wschodzie Demokratycznej Republiki Konga, którzy mają pomagać administracji kongijskiej w pracach związanych reformą sektora bezpieczeństwa;
 - komórkę projektów.

2. Misja jest rozlokowana przede wszystkim w Kinszasie. Grupy doradców można także rozlokowywać w strefach wojskowych na wschodzie Demokratycznej Republiki Konga. Konieczne mogą okazać się wyjazdy ekspertów – na polecenie szefa misji – do stref wojskowych i czasowy pobyt w tych strefach.

Artykuł 4

Planowanie

Szef misji opracowuje plan operacyjny (OPLAN) misji, który przedstawia do zatwierdzenia Radzie. W zadaniu tym szefowi misji pomagają służby podlegające Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysokiemu Przedstawicielowi”).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. Unia Europejska (UE) prowadzi misję doradczo-pomocową w dziedzinie reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga, zwaną dalej „EUSEC RD Congo” lub „misją”, aby pomóc władzom kongijskim w tworzeniu struktur obronnych gwarantujących Kongijczykom bezpieczeństwo, a równocześnie poszanowanie norm demokratycznych, praw człowieka, praworządności, zasad dobrych rządów i przejrzystości.

2. Misja działa zgodnie z mandatem określonym w art. 2.

Artykuł 2

Mandat

1. Misja ma – w ścisłej współpracy i koordynacji działań z pozostałymi podmiotami społeczności międzynarodowej, a zwłaszcza z ONZ i MONUSCO, oraz w zgodzie z celami określonymi w art. 1 – nieść konkretne wsparcie pod względem reformy sektora bezpieczeństwa, tworząc odpowiednie warunki, by w krótkiej i średniej perspektywie wdrożyć działania i projekty oparte na wytycznych sformułowanych przez władze

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 20.

Artykuł 5**Szef misji**

1. Szef misji odpowiada za bieżące zarządzanie misją, za jej personel oraz za kwestie dyscyplinarne.

2. Cały oddelegowany personel pozostaje pod pełnym zwierzchnictwem krajowych organów państwa wysyłającego lub odnośnej instytucji UE. Organy krajowe przekazują szefowi misji kontrolę operacyjną (OPCON) nad swoim personelem.

3. Szef misji odpowiada za kwestie dyscyplinarne dotyczące personelu. Działania dyscyplinarne wobec oddelegowanego personelu leżą w gestii organów krajowych lub odnośnej instytucji UE.

4. W ramach mandatu misji, o którym mowa w art. 2, szef misji jest upoważniony w dwóch konkretnych przypadkach do korzystania z wkładów finansowych państw członkowskich na realizację określonych projektów spólnie uzupełniających inne działania misji. Po pierwsze – gdy projekt jest przewidziany w ocenie skutków finansowych niniejszej decyzji, a po drugie – gdy na wniosek szefa misji projekt zostaje zatwierdzony w trakcie obowiązywania mandatu w drodze zmiany oceny skutków finansowych.

Szef misji zawiera porozumienie z odnośnymi państwami członkowskimi. W porozumieniu tym określa się zwłaszcza szczegółowy tryb reagowania na wszelkiego rodzaju skargi osób trzecich dotyczące szkód, które wynikły z działań lub zaniechań szefa misji w gospodarowaniu funduszami udostępnionymi mu przez wnoszące wkład państwa członkowskie.

W żadnym razie UE ani Wysoki Przedstawiciel nie ponoszą odpowiedzialności wobec wnoszących wkład państw członkowskich za działania lub zaniechania szefa misji w gospodarowaniu funduszami tych państw.

5. W celu wykonania budżetu misji szef misji podpisuje umowę z Komisją.

6. Szef misji współpracuje ściśle – w ramach swoich kompetencji – z szefem delegatury UE, szefami misji państw członkowskich obecnych w Kinszasie oraz ze specjalnym przedstawicielem UE.

Artykuł 6**Personel**

1. Eksperti zostają oddelegowani na potrzeby misji przez państwa członkowskie i instytucje UE. Z wyjątkiem kosztów dotyczących szefa misji każde państwo członkowskie i każda instytucja ponoszą koszty związane z oddelegowanymi przez siebie ekspertami, w tym koszty podróży do i z Demokratycznej Republiki Konga, wynagrodzeń, opieki medycznej i dodatków innych niż dietyienne.

2. W zależności od potrzeb misja zatrudnia na podstawie umów międzynarodowy personel cywilny oraz personel miejscowy.

3. Eksperti misji pozostają pod kierownictwem właściwego państwa członkowskiego lub właściwej instytucji UE oraz wykonują swoje obowiązki i działają w interesie misji. Zarówno

podczas trwania misji, jak i po jej zakończeniu eksperci zachowują maksymalną dyskrecję na temat wszelkich faktów i informacji mających związek z misją.

Artykuł 7**Struktura dowodzenia**

1. Misja ma jednolitą strukturę dowodzenia.
2. Szef misji kieruje misją i odpowiada za bieżące zarządzanie nią.
3. Szef misji składa sprawozdania Wysokiemu Przedstawicielowi.

Artykuł 8**Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne**

1. Z ramienia Rady i Wysokiego Przedstawiciela kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad misją sprawuje Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa. Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Upoważnienie to daje również uprawnienia do modyfikowania planu operacyjnego. Obejmuje także niezbędne kompetencje decyzyjne w sprawie mianowania szefa misji. Uprawnienia decyzyjne co do celów i zakończenia misji pozostają w gestii Rady wspomaganiej przez Wysokiego Przedstawiciela.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa składa Radzie regularnie sprawozdania.

3. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa otrzymuje regularnie sprawozdania szefa misji za pośrednictwem Wysokiego Przedstawiciela. W razie potrzeby Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa może zapraszać szefa misji na swoje posiedzenia.

Artykuł 9**Postanowienia finansowe**

1. Finansowa kwota odniesienia na pokrycie wydatków związanych z misją w okresie od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. wynosi 12 600 000 EUR.

2. W odniesieniu do wydatkowania kwoty przewidzianej w ust. 1 obowiązują następujące zasady:

a) wydatkami zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami Unii Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu. Do udziału w przetargach są dopuszczeni obywatele państw trzecich;

b) szef misji składa Komisji, przez którą jest nadzorowany, szczegółowe sprawozdanie z działań podejmowanych w ramach swojej umowy.

3. Zasady finansowe są zgodne z wymogami operacyjnymi misji, w tym z wymogami w zakresie kompatybilności sprzętu.

4. Wydatki związane z misją są kwalifikowalne od chwili wejścia niniejszej decyzji w życie.

Artykuł 10

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii decyzyjnej UE i bez uszczerbku dla jednolitych ram instytucjonalnych Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do zwrócenia się do państw trzecich, aby zaproponowały swój wkład w misję ze świadomością, że będą musiały pokryć koszty oddelegowanego przez siebie personelu, w tym koszt wynagrodzeń, ubezpieczenia od wszelkiego ryzyka, diet dziennych, podróży do i z Demokratycznej Republiki Konga i że będą odpowiednio partycypować w kosztach funkcjonowania misji.
2. Państwa trzecie wnoszące wkład w misję mają te same prawa i obowiązki w odniesieniu do bieżącego zarządzania misją co państwa członkowskie.
3. Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji, jeżeli chodzi o akceptowanie proponowanych wkładów i o ustanowienie komitetu uczestników.
4. Szczegółowe warunki udziału państw trzecich określa się w umowach, zawieranych na mocy art. 37 TUE zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), i w razie konieczności w dodatkowych uzgodnieniach technicznych. Jeżeli UE i państwo trzecie zawarły umowę określającą ramy udziału tego państwa trzeciego w operacjach zarządzania kryzysowego UE, postanowienia tej umowy mają zastosowanie w kontekście misji.

Artykuł 11

Wdrożenie i spójność działań UE

1. Wysoki Przedstawiciel zapewnia wdrożenie niniejszej decyzji i czuwa nad jego spójnością z ogółem działań zewnętrznych UE, w tym z programami rozwojowymi UE.
2. Szef misji wspiera Wysokiego Przedstawiciela we wdrażaniu niniejszej decyzji.

Artykuł 12

Koordinacja

1. Mechanizmy koordynacji działań UE w Demokratycznej Republice Konga tworzy się w Kinszasie oraz w Brukseli.
2. Bez uszczerbku dla struktury dowodzenia szef misji EUSEC RD Congo i szef misji EUPOL RD Congo koordynują ściśle swoje działania i dążą do synergii między obiema misjami, zwłaszcza w horyzontalnych kwestiach reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga oraz w kwestii równego podziału funkcji między obie misje, szczególnie w dziedzinach działań multidyscyplinarnych.
3. Szef misji gwarantuje, aby misja EUSEC RD Congo ściśle koordynowała swoje działania wspierające reformę kongijskich sił zbrojnych z rządem Demokratycznej Republiki Konga, z Organizacją Narodów Zjednoczonych (za pośrednictwem

misji MONUSCO) oraz z państwami trzecimi zaangażowanymi w popieranie reformy sektora bezpieczeństwa w Demokratycznej Republice Konga.

4. Szef delegatury UE w Kinszasie udziela misji EUSEC RD CONGO – na ogólnych warunkach określonych w dokumentach planowania – lokalnych wskazówek politycznych, bez uszczerbku dla mandatu specjalnego przedstawiciela UE.
5. Szef delegatury UE i szef misji EUSEC RD Congo tworzą odpowiednie mechanizmy informacyjne lub konsultacyjne, zwłaszcza jeżeli chodzi o kwestie polityczne mogące wpływać na przebieg misji. Tak samo szef misji EUSEC RD Congo informuje szefa delegatury UE o każdym kontakcie swojego szefa delegatury UE o każdym kontakcie swojego szefa delegatury UE mogącym mieć polityczny wpływ na przebieg misji.
6. Szef misji EUSEC RD Congo (lub jego przedstawiciel) pełni wobec szefa delegatury również rolę doradcy w kwestiach obronności, bez uszczerbku dla struktury zwierzchności, której podlega każdy z nich. W związku z tym musi istnieć stała łączność między misją a delegaturą UE.
7. W ramach swojego mandatu specjalny przedstawiciel UE służy misji EUSEC RD Congo w razie potrzeby radami politycznymi w kwestiach o skali regionalnej, zwłaszcza jeżeli chodzi o proces uzgodniony w Nairobi, w Gomie i w Dżubie.

Artykuł 13

Przekazywanie informacji niejawnych

1. Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do tego, by zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa⁽¹⁾ przekazywać państwom trzecim, które przyłączą się do wykonywania niniejszej decyzji, informacje i dokumenty niejawne UE powstałe na potrzeby operacji, opatrzone maksymalnie klauzulą „CONFIDENTIEL UE”.
2. Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do tego, by zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa przekazywać Organizacji Narodów Zjednoczonych informacje i dokumenty niejawne UE powstałe na potrzeby operacji, opatrzone maksymalnie klauzulą „RESTREINT UE”. W tym celu dokonuje się uzgodnień lokalnych.
3. W razie konkretnej natychmiastowej potrzeby operacyjnej Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do tego, by zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa przekazywać przyjmującemu państwu informacje i dokumenty niejawne UE powstałe na potrzeby operacji, opatrzone maksymalnie klauzulą „RESTREINT UE”. W innych przypadkach takie informacje i dokumenty przekazuje się państwu przyjmującemu zgodnie z procedurami odpowiednimi do poziomu współpracy między państwem przyjmującym a UE.
4. Wysoki Przedstawiciel jest upoważniony do tego, by przekazywać państwom trzecim, które przyłączą się do realizacji niniejszej decyzji, dokumenty jawne UE związane z obradami Rady na temat operacji objęte tajemnicą służbową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady⁽²⁾.

⁽¹⁾ Decyzja 2001/264/WE (Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

*Artykuł 14***Status misji i jej personel**

1. Status personelu misji, a w odpowiednich przypadkach także przywileje, immunitety i inne gwarancje potrzebne do realizacji i sprawnego przebiegu misji, ustala się zgodnie z art. 37 TUE i zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 218 ust. 3 TFUE.

2. Reagowanie na wszelkie skargi związane z oddelegowaniem zgłoszone przez oddelegowanego pracownika lub dotyczące go leży w gestii państwa lub instytucji UE, które tego pracownika oddelegowały. Wszczywanie ewentualnych działań przeciwko oddelegowanemu pracownikowi leży w gestii odnośnego państwa lub odnośnej instytucji UE.

3. Warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki międzynarodowego i miejscowego personelu cywilnego określa się w umowie zawieranej między szefem misji a danym członkiem personelu.

*Artykuł 15***Bezpieczeństwo**

1. Szef misji odpowiada za bezpieczeństwo misji EUSEC RD Congo.

2. Szef misji wywiązuje się z tego zadania zgodnie z wytycznymi UE dotyczącymi bezpieczeństwa personelu UE, który rozlokowany jest poza terytorium UE w ramach misji operacyjnej przedsięwziętej na mocy tytułu V rozdział 2 TUE i odnośnych dokumentów.

3. Szefa misji wspiera funkcjonariusz misji ds. bezpieczeństwa, który podlega szefowi misji, pozostając

również w ścisłych stosunkach służbowych z Biurem Bezpieczeństwa Rady.

4. Zgodnie z OPLAN cały personel musi odbyć odpowiednie szkolenie w zakresie środków bezpieczeństwa. Funkcjonariusz misji ds. bezpieczeństwa regularnie przypomina o przepisach bezpieczeństwa.

*Artykuł 16***Przegląd misji**

Na podstawie sprawozdania oceniającego, które służby podlegające Wysokiemu Przedstawicielowi opracowują w połowie mandatu i przedstawiają najpóźniej w czerwcu 2011 roku, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przedstawia zalecenia dla Rady służące podsumowaniu przebiegu reformy kongijskich sił zbrojnych i ocenie osiągnięć misji europejskiej pod kątem realizacji konkretnych działań wspierających plan reformy kongijskich sił zbrojnych. Podstawą tej oceny są m.in. wskaźniki postępu oraz konkretne wskaźniki operacyjne określone w OPLAN.

*Artykuł 17***Wejście w życie i czas obowiązywania**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 1 października 2010 r.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do dnia 30 września 2012 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 września 2010 r.

W imieniu Rady

S. VANACKERE

Przewodniczący